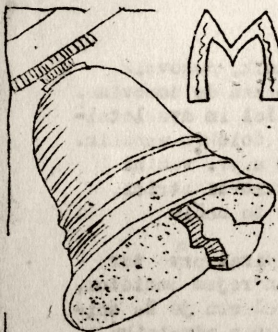

MINNESOTSKI ZVON

Št. 7 -

Gilbert - Minnesota za julij 1952

Leto 21.

Niš največji slovenski pesnik, DR. FRANCE PREŠEREN

France Prešeren je prvi Slovenec, ki nam je dal lepo slovensko pesem. V njej nas seznanja s gasi, v katerih je naš narod tlačal, se boril s Turki, Franki, izpoveduje pa v svojih pesmih tudi svoje bolečine.

Rodil se je v lepi gorenjski vasi Vrbi pod mogočnim Stolom 3. decembra 1800.- Njegov rojstni dom je dobro ohranjen. V ta namen je skrbel slovenska mladina, ki je zbrala po vsej Cravski banovini - Sloveniji nadstotisoč in še več dinarjev. S tem denarjem se je odruila in popravila rojstna hiša velikega pesnika, njegovim sorodnikom pa se je zraven te sezidala slična, nova.

Leto za letom obiskuje mladina na svojih izletih Vrbo, kjer vidi še zibelko, v kateri je mati Mina zibala malega Franceta, vidi staro uro, ki jo je navijal oče Šimen dan za dnem in ki je obstala takrat, ko so očetu zatisnili oči.

V sorodstvu je imel Prešeren starega strica, kaplana Jožeta Prešerna na kópanju pri Grosupljem. Če se peljemo proti Kočevju, se ustavi vlak na postajici Predole. Tam zagledaš hribček s cerkvijo katere božje. Stric ga je poslal v Ribnico, nato pa j. končal 3. razred v Ljubljani l. 1813 - V zgodovini ste slišali, da se niso domovino takrat zasedli Francozi.

Prešernov ravnatelj je bil slovenski pesnik, duhovnik Valentin Vodnik, ki je v pesniku podžigal ljubezen do domovine. V Ljubljani je končal Prešeren šest latinskih šol in dva letnika modroslovnih šol ter bil vedno odličnjak po šolskih uspehih.

Ko je študiral, se mu ni godilo slabo kot n.pr. večini naših solv, pesnikov in pisateljev. Zanj so skrbeli strici, starši in še sam je zasebno poučeval ter si na ta način služil denar.

Vpisal se je na univerzo na Dunaju in študiral pravo ter ga tudi končal. V tej dobi se je seznanil z Andrejem Smoletom, ki je bil ves navdušen za slovensko pesem. Prešeren je že spisal mnogo pesmi. Stopil je v službo ljubljanskega odvetnika dr. Baumgartna. Mati Mina pa se je bala za sina, ker je vedela, da je predobrega srca in ne bo gnal ubrati prave poti do zaslužka.

Prešeren se je seznanil z velikim Slovencem Matijo Čopom, ki je bil doma v Žirovnici na Gorenjskem. Ta je ustanovil glasilo "Kranjska Čebelica," vanjo so pisali razni Slovenci, med njimi dr. France Prešeren. V njej pti naša med drugimi lepo pesem " Slovo od mladosti."

Prešeren se je slednjiš preril do samostojnega odvetnika v Kranju.

V tem času ga je nepopisno zadela smrt prijatelja Matija Čopa, ki je utonil v Savi. Njemu je posvetil lepo žalostinko.

France Prešeren se je družil z meščani, s kmeti in berači, najrajši pa z otroki. Če so ga le zagledali na ulici, so hite- li za njim.

L. 1848 je začel bolehati, 8. februarja 1849 pa je smrt rešila vsega trpljenja.

France Prešeren je spisal mnogo lepih pesmi. V naših učnih knjigah so natisnjene med drugimi te. Zdravljica, Turjaška Rozamunda, Memento more, Vrbi, slovo od mladosti, nje- govo največje, mojstrsko delo pa je krst pri Savici.

V uvodu opisuje obleganje Ajdovskega gradca v Bohinju. Kajtimirov sin Vajhan sš je veliko prazadeval, da bi spreobrnil pogansko Slovence. Te je vodil poveljnik Črtomir, ki se je bra- nil v trdnjavi Ajdovskega gradu. To je še danes v Bohinju ob progi med Bohinjsko Bistrico in Bitnjami.

Slovenci so se hrabro borili. Črtomir je spoznal, da se

ne bodo mogli ubraniti navalu sovražnikov. Živež je že pohajal, zato je odvezal svoje vojake pokorščine in jim rekel, da se lahko podajo. Sam pa se je hotel boriti do konca.

Nihče ga ni zapustil. Sovražnik je predril obzidje, vojaki so padali, Valjahnovi in Črtomirovi.-

Ob zori je ogledoval Valjahn padle junake, a je zaman iskal med njimi Črtomira.

V Krstu pa nam Prešeren opisuje, kako je po dolgem času sprejel Črtomir sv. Krst, postal duhovnik in razlagal resnice sv. vere Slovincem.

102 leti sta že minili, kar je umrl naš največji slovenski pesnik, a njegove pesmi niso pozabljene. Mnogo jih je uglasbenih, mnogo prevedenih na svetovne jezike.

Madrina, ki ljubi svojo domovino, ne bo pozabila dveh mož, ki sta si stekla toliko zaslug za svoj narod: prvi je škof Anton Martin Slomšek, drugi, pesnik dr. France Prešeren.

O o O

Nekaj Prešernovih pesmi bo prinesel Minn. Zvon v aug. številki.
(Uredn.)

Franci Medved

D DULUTH SMO SE PELJALI

Ko so naši očetje prenehali z delom v rudnikih, ker je zčela splošna rudarska - jeklarska stavka, smo premišljali, kaj bodo zdaj počeli. Pa je prišla vest, da bo v Duluthu mašniško posvečenje in da bo med novomašniki tudi Slovenec.

Mene so se takoj polotile želje, da bi šel tja, ker še nikdar nisem videl obredov pri tej slovesnosti.

Pinevillski možje so rekli, da imajo zobj mnogo časa in nasvetovaljo iti v Duluth, ker je med novomašniki Slovenec, g. Janez Šaštaršič.

Tu glejte! Šreča v nesreči! Vsi imajo avtomobile, a nihče voznega dovoljenja. Duluth pa je daleč, lahko te ustavi kak, "nepoklican obisk", obisk pred avtom in prideš v zagato.

Ker sem edini izmed novonaseljencev na Pinevillu, ki ima dovoljenje, niso imeli druge izbire, kakor da se še mene povabili. Ker je pa vsak človek malo sebičen, tako, se je tu i meni zdelo dobro, da imam dovoljenje, ker drugače bi se me ne spomnili.

V soboto ob pol osmih smo odrinili s Krulčevim avtom proti Lulu-

luthu. Nismo pa vedeli, kje je stolnica. Pri neki hiši smo se ustavili in vprašali kje je stolnica, pa žena ni vedela povedati. Na drugi starani je stal prijazen gospod, ki se mi je sam pomudil, da mi bo pomagal, če bo le mogel. Ko sem mu izrazil željo, je takoj vedel, kaj je v katedrali in mi hitro razložil, kje naj vozim, da pridem tja. Ko sem privozil do cerkve je bila ura devet. Vsi smo mislili, da smo eno uro pre-zgodaj prišli, a slavnost se je že pričela in nismo prevč zamudili. Drugi, ki so tudi prišli iz našega konca in so misli-li, da se obred začne ob desetih, so polovico zamudili.

Zelo mi je žal, da že pr je nisem razumel teh obredov, ker sem si sedaj zapomnil samo to, kar sem razumel. Zato ne morem natančno opisovati.

Kakor sem videl je, je mašniško posvečenje le sv. maša z različnimi dodatki. Namesto "Kyrie" pojo litanije vseh svetnikov leže. Novomašniki bero skupno vse mašne molitve stoje pred oltarnimi stopnicami, gospod škof pa mašujejo.

Po končanih obredih so šli vsi novomašniki v spremstvu škofa in drugih duhovnikov v procesiji iz cerkve.

Ker vsega nisem razumel, sem prosil gospoda p. Rafaela, ki nadomestuje našega g. župnika, da mi bo vse to razložil, saj je obljubil, da nas bo vsaki teden obiskal in se z nami razgovarjal.

Obredi so bili res tako lepi in zanimivi, da, tisti, ki ste naročeni na "Duhovno življenje", ste že nekaj sličnega videli na slikah v tem listu. Kdor bi imel kdaj priliko videti kaj takega, naj je nikar ne zamudi.

Ko smo šli iz cerkve, smo počakali pred škofijo, da smo dobili novomašniški blagoslov.

Veseli in dobre volje smo se vračali proti domu.
Jani Gruden

KMETUJEMO

Amerika je bogata rud in zemlje. V naši Minnesoti vidimo največ gozdov, vmes pa so prijazna mesta in vasi.

Povsod vidiš lepe vrtove, naše slovenske varnice jih tako lepo obdelujejo. Pa tudi njiv ne manjka.

Moji starši stanujejo na Gilbertu. Tu so dobili izven mesta nekaj zemlje, ki jo pridno obdelujemo. Tu ima naša stara mama svojo njivo. Od pomladi do jeseni je skoro ves prosti čas tam.

Čjutraj gre najprej v cerkev k sv. maši, nato pa takoj na njivo. Domov prihaja samo toliko časa, da skuha kosilo in večerjo.

Na njivi ima posajen krompir, fižol, zelje.

Skoro bi rekel, da ni sadike, o kateri naša stara mama ne bi vedela, kako raste. Takoj opazi, če katero obje nrošč.

Joj, ti nrošči! Praviijo, da jih v Sloveniji ni bilo. Tu pa hočejo pojesti ves krompir.

Tu ker je zdaj čas počitnic, so se starši zmenili, da jih bom pridno poviral in zatisal.

Tudi pri hiši je vrt. Tam imamo pa največ solate in take zelenjave, ki jo rabi mama vsak dan pri kuhni.

Ko je bila ves majnik luda suša, sem pridno zalival vsak večer.

Ko se nekoliko sladi ozračje, gremo večkrat vsi skupaj pogledat na njivo, kako raste.

Anica Krulc

Novomašnikov blagoslov

V duluthski škofiji smo imeli to leto slovenskega novomašnika, g. Janeza Suštaršiča. Begunec je in je bil nekaj časa v Argentini v semenišču. Njega nismo poznali, pač pa njegove domače, ki so bili z nami v špitalskem taborišču.

V duhovnika je bil posvečen 7. junija. Nekateri s Pinevilla so bili navzoči pri posvečenju, jaz pa na žalost nisem bila med njimi.

Nekaj lepega je pa le še ostalo za nas, ki smo šli v Duluth - novomašnik je prišel na Gilbert.

V nedeljo 8. jun. popoldne smo imeli v lepi gilberški cerkvi pete litanije. Gospod župnik Schweiger je takoj razvrstil spredaj lepo cvetje na stojalih in cerkev je bila zares krasna.

Pred litanijami je zbor zapel zopet tisto lepo "Novomašnik, bod pozdravljen!"

Pri litanijah smo vsi odpevali, saj je bilo že to veliko veselje, ker takaj se ne poje slovensko, vsaj v naši cerkvi na Biwabiku ne.

Po litanijah je bil blagoslov z Najsvetejšim. Nazadnje je novomašnik vsakemu posebej podelil blagoslov, najprej duhovnikom, nato ostalim.

Ker je bilo precej ljudi, je trajalo dolgo, pevci so pa med tem časom peli.

Gilberški g. župnik je želel novomašniku, da bi z veseljem in z vneto opravljal težko duhovniško službo in mu voščil vse lepo za novo mašo.

Vsi smo bili veseli, ko smo se vračali. Še moja najmlajša sestra se je veselila, zlasti zato, ker se je peljala zavtom. Kako ji je ugajalo v cerkvi pa ne vem in pajbrž tudi ona ne, ker je spala, morda je sanjala o angelcih.

Milena Dolenc

KONEC ŠOL. LETA

Zadnja dva tedna v maju smo se vsi učili za izpite. Vsakdo si je mislil, ali bo zdelal razred. Izpraševali smo učiteljico, a ona ni hotela povedati.

Skrbelo nas je, kaj bo doma, če zaostanemo. Učili smo se v šoli o vsakem prstem času in tudi doma ob večerih je bilo treba pogledati v knjige. Pred vsakim izpitom so nam bila srca kot bi udarjal s kladivom po njih.

To moram povedati onim, ki niso v Ameriki, da tu ne sprašujejo ustno, temveč je vse pismeno. Učitelji napišejo vprašanja in najne moraš odgovarjati pismeno.

Povedati pa moram, da so ameriški otroci prav pošteni in ne goljufajo. Menda celo odrasli.

G. prof. Jaglič nas je obiskal te dni in povedal, kako je tam, kjer poučuje matematiko, to je v South B-endu v Indiani v Notre Dame Collegu. Rekel je, da je večkrat gledal, da bi opazil, kako delajo za njegovim hrbtom, a ni nikdar opazil, da bi bila katera izmed dijakinj kaj prepi-sovala. To se jim zdi nečastno!

No, in učiteljica je pobrala odgovore in pove ala, kako smo napra-vili. Kamen se nam je odvalil od srca.

Zadnje dni pa se nismo učili veliko. Popravljali smo. Stene so se spraznile in kar žudno se nam je zdelo, ko so bile tako prazne. Tu v Ameriki pride vsaka risba, vse na steno.

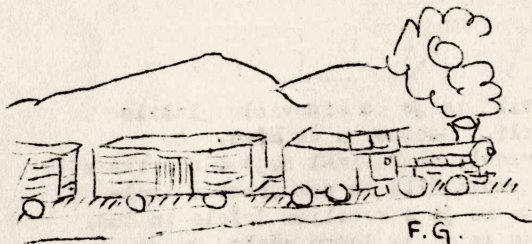
Vse knjige smo odnesli v knjižnico. "Še en dan šole!" - se je sli-šalo po sobi.

Vsi smo bili veseli. Hitro je minil še ta dan in povsod se je ra-zlegal glas? "Nič več učenja; nič več knjig."

Učiteljica je razdelila spričevala in vsi smo bili veseli. Skrbi so bile v kraju, v "High School," gremo!

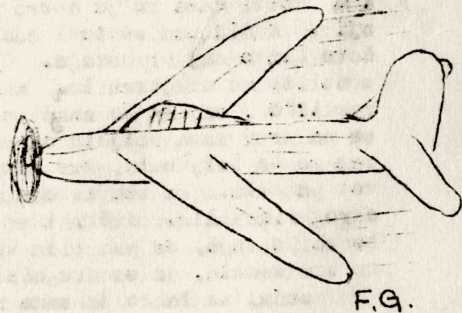
Ali naj vam še to povea, da bodo začele 1. julija počitnice tudi v slovenski šoli. Tako bomo res uživali prostost in veselje.
Franci Gruden

PROMET V NAŠEM SORODSTVU

Imam strica, ki je bil pilot. Bil je pilotski učitelj. ne-koliko let. Služil je pri vojakih. Sedaj je tukaj z nami na Gilbertu. In ker ne more voziti aeroplana, si je oskrbel avto. Tudi tega zna dobro voziti.

Naš ata je bil železničar. Delal je na postaji, službo je imel podnevi in ponoči. Zaslužil je dobro, zato je tudi trdo delal.

Ivanka Krulc

VEROUK O POČITNICAH

Tukaj imamo vsako leto o počitnicah dva tedna verouk. Tudi letos so prišle sestre iz Dulutha, da nas bodo kaj naučile v angleščini. Manjše otroke učijo za prvo sveto obhajilo, druge pa za sveto birmo. Jaz sem že bila pti sv. birmi, pa še vseeno hodim k verouku. Vsak dan se učimo iz katekizma, nato pa beremo katoliški list za mladino, ki nam ga dajo sestre, da ga lahko obdržimo. Včasih nam da pa sestra kar precej za učit in kdor vse zna kar ga sestra vpraša, pa dobi nekaj. Jaz sem že dobila majhno knjižico od Fatimske Matere božje. Kar na enkrat sta minila dva tedna. Zadnji dan pri verouku pa je vsak nekaj dobil. Kdor ni nikoli majjkal, je dobil precej veliko svetinico Marije na modri vrvici. Drugi pa so dobili majhno svetinjico, da jo lahko kam pripneš. Potem pa je še vsak dobil lepo podobico. S Pinevilla smo hodili vsaj eno pot peš, no poti pa smo nabirali jagode in se veselili, ko smo se razgovarjali, kaj bomo delali doma med počitnicami, ki se nam z aj obetajo.

Nada Medved

PRVIČ NA KOLESU

"Kolo imajo pri Medvedovih" se je po Pinevillu glasila novica. Vsi smo ga bili veseli, posebno pa še Miro. On ima dosti časa in je dobro vedel, da bo imel največ opravka z njim. Kmalu sem se tudi jaz skorajžila in sem prosila Krulčevo Minko naj mi pomaga. Ona me je z veseljem držala in tudi spustiti me ni pozabila. Kako se mi je dobro zdelo, ko so mi rekli: "Oj, saj se že znaš peljati, kaj te čem držati", ko sem se pa prav sama peljala od enega drevesa do drugega! Vendar sem se še bolj bala, ker sem vedela, da Minka več zraven hodit kot pa drži. Pa sem se opogumila in kmalu sem se sama peljala okrog Pinevilla. Večkrat sem padla ali sem se znašla v kakšni bodeči ograji, da sem bila vsa opraskana. Ni mi bilo dosti mar, ko sem vedela, da se drugače ne bom nikoli naučila peljati.

Sedaj se lahko že sama peljem.

Nikoli pa ne bom pozabila kaj mi je rekel moj brat Sinef: " Ne vzemi kolesa, preden se ne navadiš voziti kolesa, čeprav je dobro vedeš, da brez kolesa se tudi ne morem naučiti peljati.
Biné Medved

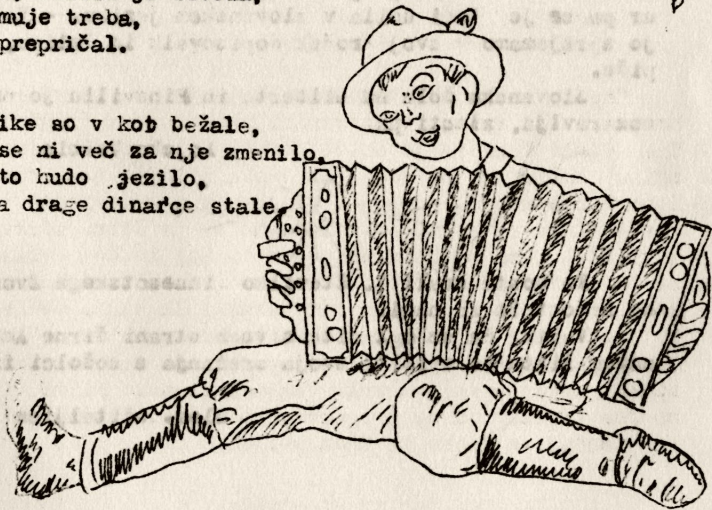
HARMONIKAR

Sinko si harmonike je zaželel,
prosil očka je ponižno,
da se pridno bo učil, govoril je brezbrizno;
in ko jih je dobil, zelo je bil vesel.

Zes v ognju prvih dni je vadil,
da so starši kar stmeli
in so sinku že verjeli,
da se ogenj nikdar ta ne bo ohladil.

Toda kmalu se je naveličal,
saj lanko bo, mislil je seveda,
da je tudi muje treba,
zdaj se je prepričal.

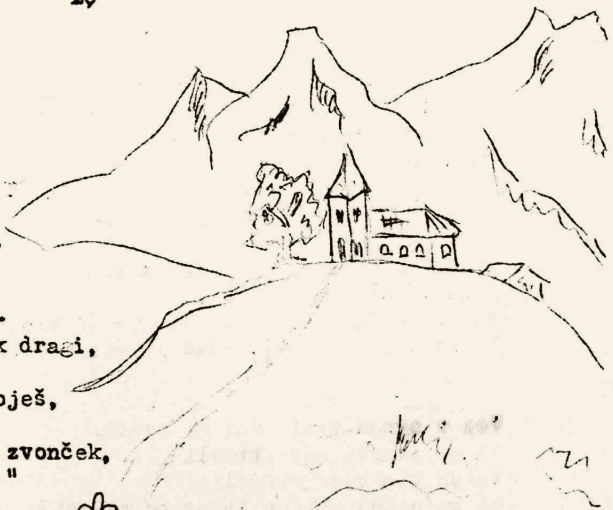
Zdaj harmonike so v kob bežale,
živo bitje se ni več za nje zmenilo,
očka pa je to kudo jezilo,
ker so njega drage dinarce stale

Elizabeta Jelen

Zvonček

Pa ti hodi po stezici,
po domovju hrepeni.
Zvonček poje na gorici,
čuj, večernico zvoni,
In popotnik se odkrije
in posluša mili glas. -
"Zvonček ljubi, zvonček dragi,
Ti k pokoju vabiš nas.
Sladko spite! vsem zapoješ,
skrb, težave, odpodiš.
Kdaj tuđ' moj'mu srcu, zvonček,
ti k počitku zazvoniš? "

Novo dopisovalko Minn. Zvona imamo: Elizabeta Jelen - Roggen - Colorado. Lepo pismo je napisala, kako se jim je godilo na Koroškem v Fliberku, kjer se je učila v nemškem jeziku, nekaj ur pa se je tudi učila v slovenskem jeziku. - Veseli jo sprejemamo v svoj krožek dopisovalk in želimo, da nam pogosto piše.

Slovenska šola na Gilbertu in Finevillu jo prav lepo pozdravlja, zlasti pa

Lojzka Verbic

Ko boste brali 7. številko Minnesotskega Zvona, bo Lemont že za nami.

Vabim, da se oglasite z vseh strani širne Amerike v našem listu in opišite svoja srečanja s sošolci in sošolkami.

Slov. učiteljica

Skržat, ta škrat

Skržat, ta škrat
na oljki sedi,
žigžig, žigžig,
vse dni do noči.

Ko sonce zažiga
svoj veliki žar,
on žaga in žiga-
kaj to mu je mar.

Na oljki ti ždi,
se v senci hladi,
žigžaga, žigžaga,
vse tja do noči.

Skržat, ta škrat
z debelo glavo,
žigžiga, žigžaga,
dan celi tako.

(Po "Begunskem Palčku")

Naši slovenski učiteljici za god in roj. doba

«Brj, jata se je saavihtela pod nebo,
za njo še druga, tretja, celi roji ptic,
ko je presekal zrak svarilni klic:
"B-ežite ! Jastrebi za vami dro ".....

In padale so, joj, za tropom trop
z razbitimi peruti v gozd in sredi polj,
le dobri Bog je čul njih zadnjo bol,
ko se odpiral je pred njimi grob.

Iz toplih gnezd najmlajših je nebroj
zvršal^o preko Šmarne gore, čez Tržič-
prepolno upov v srcu, a v želodcu - nič -
so zrli ajo na Kotoškem, lačni, da je joj!

"Zberimo mlade duše, da nam ne pomro,
v Spittal, Monigo, v Senigalijo, iz kraja v kraj,
tam dom jim spet pričarajmo nazaj!" -
Z duhovni, s starši skrbeli ste za nas lepo!

Na drugem kraju morja spet v prelepi ktog
ste zbrali nas na Pineville, Gilbert, na B iwabik,
pomogli ste, da zvon naš raz zvonik
nam poje miloglasno: Mati, Domovina, Bog.....

O gospodična Lojzka, če nas vpraša kdo,
če 'mamo radi Vas, zakaj ste dragi nam-
Vprašanje je odveč, odgovora ne znam.-
Zares ne damo vas za vse srebro, zlato.....

Ostal doma je, glejte, nagelj, rožmarin,
a v srcih naših je na kupe rož,
Alojzijevid belih zdaj sprejmite množ-
za god od Vaših dragih in v spomin-.....

Bine Medved:

MISIJONSKI KOTIČEK

Danes prinaša misijonski kotichek nekaž izrednega. Podpisani sem prejel pismo gospoda misijonarja p. J. Cukaleta iz Indije. Ta pesem ki jo tu prilagam, je bila zraven in 20. junija sta jo prav lepo povedala naša slov. učiteljici za god in roj. dan Miro Medved in France Krulc.

Deklice pa so nato hitro pregrnile mizo v naši šol. sobi na Pinevillu in jo obložile s sladkostmi. Vsi smo posedli, naša učiteljica pa je bila res presenečena in se nam je vsem prav lepo zahvalila.

Najmlajši so začeli: Mi se imamo radi..... vrstila se je pesem za pesmijo, nazadnje pa nam je učiteljica zapela pesem, ki jo je pela še ona, ko je hodila v šolo in je bil 21. junij mladinski šolski praznik. Tako se glasi:

. . . Alojzij, svetli naš vzor,
v nedolžnosti svetnik!
Pozdravlja te mladine zbor,
najlepša njenih dik.
Zdaj dom je tvoj
nebeški raj,
Alojzij čisti svat,
spev angelski prepevaš zdaj,
na veke še bogat.
Iz solz doline zremo mi
proseč nad zvezdni dvor.
nedolžnost src nam čuvaj ti,
Alojzij, naš vzor!

Vsi smo zapeli še: O pogledj, Alojzij mili, in veseli smo bili, ker smo pripravili učiteljici veselje.-

Gospodu misijonarju se lepo zahvaljujemo, ker se nas je spomnil, ker nam bomo poslali mal donesek za Poderžajevo cerkev.

Tudi ostale misijonarje: gg. Stanka Foderžaja in g.p. Lojzeta lepo pozdravljamo. Njemu kličemo malo pozno že: Na mnoga leta!

Bine Medved

Ker ni bilo predsednika, je otvorila podpredsednica Vika Bajda misijonski sestanek z molitvijo.

Današnji sestanek je bil namenjen pregnanim misijonarjem iz Kitajske. Razgovarjali smo se, kako lahko pomagamo misijonarjem in kako pomagajo tudi drugi, kot n.pr. zbiravniki, sestre. Učiteljica nam je spet naročala zbiranje znamk, razgleanic, zlasti pa smo se pogovorili o naših molitvah in žrtvah za misijone.

Blagajnik je povedal, da ima \$1.05, tudi med nami se pozna "štrajk". Janija Grudna smo določili, da bo zbiral znamke in karte za misijone.

Podpredsednica meni, naj bi blagajnik časih poprašal tudi pri odraslih za prispevke.

Z molitvijo smo končali junijski sestanek.

Milena Dolenc,
tajnica

o o O o o

Na Gilbertu in Pinevillu se prično julija počitnice za skovensko šolo. Potrebna jih je mladina, potrebna pa zlasti naša učiteljica, ki si je ta čas poiskala gospodinsko delo.

o o O o o

V nedeljo 29. junija smo imeli na Gilbertu spominsko svečanost za padlimi domobranci. Tudi mladina se je udeležila te lepe prireditve s tremi deklamacijami. Franci Medved je povedal: Mrtvim junakom, Anica Krulc: Dve materi in Bine Medved :*

Sklenili smo, da teh žrtev za vero in domovino ne bomo nikdar pozabili.

o o O o o

* Junakova predsednična molitev.

VELIK POŽAR

"TU PUŠČA STREHA
NAD MENOJ!"

ŽE MOŽ NA SLEMENU ČEPI
IN SVOJO PIPICO KADI.

PA SLEKEL SUKNJO JE NATO,
POGRNIL VES JE DIMNIK Ž NJO.

PRIŽIGA MICKA SVOJO PEČ,
GORETI NOČE, ČUDNA REČ.

KO VENDAR ENKRAT ZAGORI,
PO KUHINJI SE ZAKADI.

SO MISLILI, DA JE POŽAR,
LJUDJE SO PRIŠLI KOT VIHAR.

POŽARNA BRAMBA ŽE GASI,
KOT PEKEL HIŠA SE KADI.

NAENKRAT OGNJEGASEL STAR
JE NAŠEL TIŠTO STRAŠNO STVAR,
KI DVIGNILA JE TOLIKO DRAH
IN NAREDILA TOLIKO STRAH.

Minnesotski Zvon izdaja slovenska mladina na Gilbertu in
Pinevillu s pomočjo slov. mladine
Ureja in razmnožuje: Franci Medved
Tipka : Marjan Kosem